

GŁOS PABIANIC

Cena numeru 3 zł

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV ŚRODA 2 CZERWCA 1948 ROKU. Nr 150 (1078)

Propozycje pokojowe Markosa

Pod warunkiem usunięcia interwentów anglosaskich i oddania władzy narodowi - rząd Markosa gotów jest współdziałać w zaprowadzeniu pokoju w Grecji

RZYM, PAP. — Agencja Elefteri Ellada komunikuje, że na ostatnim posiedzeniu greckiego rządu demokratycznego w dniu 30 maja postanowiono ogłosić deklarację o następującym brzmieniu:

„Rząd demokratyczny jest zawsze gotów poprzeć wysiłki, zmierzające do przywrócenia porządku wewnętrznego w Grecji przez samych Greków pod następującymi warunkami:

- 1) prawa demokratyczne narodu zostaną bezwarunkowo zabezpieczone.
- 2) niezawisłość narodowa będzie ustanowiona bez interwencji z zewnątrz.
- 3) naród grecki zadecyduje sam o swej przyszłości.

Na posiedzeniu rządowym omówiono obecną sytuację wojskową i polityczną w Grecji. Stwierdzono, że rozdziewki w łonie partii monarcho-faszystowskich wzrosły, a trudności go spodarcze, polityczne i wojskowe znacznie się wzmogły. Polityka gospodarcza i finansowa rządu ateńskiego stoi pod znakiem bankructwa. Skandaliczne defraudacje, korupcja i kradzieże dezorganizują życie gospodarcze. O słabości i klęskach reżimu ateńskiego świadczy okoliczność, że monarcho-faszyści i ich amerykańscy protektorzy czynią wszystko co w ich mocy, aby świat nie dowiedział się o prawdy o Grecji. Tym należy tłumaczyć mord

popelniony na dziennikarzu amerykańskim Polku, którego korespondencje ujawniały prawdziwy stan rzeczy w Grecji.

Masowe egzekucje patriotów greckich i weteranów walk partyzanckich przeciwko Niemcom są aktem bezsilnej wściekłości reżimu ateńskiego, ponoszącego na każdym odciuku klęskę za klęską.

Wszystkie ofensywy monarcho-faszystowskie w Grecji północnej, na Peloponezie, w Tessalii i w Grecji środkowej załamały się. Natomiast armia demokratyczna odniosła po-

ważne sukcesy. Mimo dużych trudności rozszerzyła ona teren swej działalności, skonsolidowała swe pozycje i poczyniła krok naprzód w walce o wyzwolenie Grecji.

Cierpieniom narodu greckiego należy obecnie położyć kres — stwierdza rezolucja przyjęta przez rząd demokratyczny. Dlatego rząd demokratyczny deklaruje gotowość poparcia starań, mających na celu przywrócenie porządku i pokoju w Grecji. Myślę się ci, którzy sądzą, że deklaracja taka jest objawem słabości. Wręcz przeciwnie, armia demokra-

Tsaldaris chce dalszej wojny

RZYM (PAP). — W odpowiedzi na deklarację rządu Markosa, minister Tsaldaris zakomunikował, że rząd ateński nie jest przygotowany do prowadzenia rokowań z armią demo-

kratyczną. Tsaldaris odrzucił również sugestie, zawarte w oświadczeniu rządu Markosa, o stwierdzające konieczność zakończenia wojny domowej w Grecji.

tyczna zwiększyła w ciągu ostatniego roku swe szeregi i jest zdolna do poważnych operacji wojskowych.

Jeżeli monarchofaszyści odrzucą propozycje pokojowe, to dadzą oni jeszcze raz wyraz swemu stanowisku, sprzecznemu z interesami Grecji. Wówczas armia demokratyczna podejmie z większą siłą swe działania przeciwko zdrajcom ateńskim.

Żydzi zgadzają się na rozejm pod warunkiem że Arabowie zaprzestaną ognia w dniu dzisiejszym o godz. 3 po poł.

TEL-AVIV (PAP). Tymczasowy rząd żydowski podał do wiadomości, że akceptuje rezolucję Rady Bezpieczeństwa w sprawie rozejmu w Palestynie i, że wydał wszystkim żydowskim siłom zbrojnym rozkaz zaprzestania działań wojennych o godz. 3 czasu miejscowego w dniu 2 czerwca, pod warunkiem, że Arabowie uczynią to samo.

Oficjalny komunikat rządu żydowskiego w sprawie zaprzestania działań wojennych w Palestynie zawiera ponadto następujące zastrzeżenia:

- 1) zakaz importu broni do państw arabskich obejmie również dostawy broni ze składów, będących własnością lub podlegających kontroli państw obcych a położonych na teryto-

rium krajów arabskich.

2) w okresie zawieszenia broni, siły zbrojne obu stron pozostaną na dotychczasowych pozycjach, nie posuwając się naprzód.

3) zapewniona zostanie możliwość dostaw żywności i innych towarów do Jerozolimy. Ludność cywilna będzie mogła bez przeszkód opuszczać i przybywać do miasta.

4) każda próba utrudnienia lub uniemożliwienia normalnego transportu żywności do Jerozolimy traktowana będzie przez Żydów jako pogwałcenie rozejmu.

LONDYN (PAP). Agencja Reutersa donosi, że przedstawiciele 5-ciu państw arabskich, którzy armie wtargnęły do Palestyny spotkali się w poniedziałek wieczorem w stolicy Transjordanii Ammanie, by ustanowić się nad wezwaniem Rady Bezpieczeństwa w sprawie czterotygodniowego rozejmu w Palestynie.

Korespondent agencji Reutersa stwierdza poza tym, że przedstawiciele państw arabskich wyrazili zgodę na warunki Rady Bezpieczeństwa.

TEL AVIV, PAP. — Komunikat organizacji Haganah donosi, że Stolica Transjordanii Amman została zbombardowana w nocy z poniedziałku na wtorek przez samoloty żydowskie. Trafiono obiekty wojskowe.

Na froncie północnym Arabowie dokonali kontrataku na wioskę Lajoun, położoną na północny wschód od Jenin. Nieprzyjacieli został odparty i poniósł duże straty.

Budujemy Wspólny Dom

Blisko 70 milionów złotych zadeklarowali dotychczas peperowcy i pepesowcy oraz bezpartyjni m. Łodzi na budowę Wspólnego Domu Zjednoczonej Partii Po skiej Klasy Robotniczej

Według dotychczasowych wyników zbiórki na budowę Domu Zjednoczonej Partii komitety i kół partyjne PPR otrzymały deklaracje od 29.689 członków Polskiej Partii Robotniczej na ogólną sumę 44.703.600 zł. Do organizacji PPR zgłosiło się 7.335 bezpartyjnych, którzy zadeklarowali ogółem 6.153.720 zł.

Komitety i kół partyjne PPS otrzymały deklaracje od 16.736 członków Polskiej Partii Socjalistycznej na ogólną sumę 15.248.390 zł. oraz od 5.568 bezpartyjnych deklarację na sumę 2.779.730 zł.

Podajemy poniżej dotychczasowe wyniki zbiórki, przeprowadzonej w 5 dzielnicach PPR i PPS i w 9 większych zakładach pracy w Łodzi. Wyniki zbiórek w innych dzielnicach i zakładach pracy podamy w dniach najbliższych.

DZIELNICE PARTYJNE

L.p.	Dzielnica	zadeklar.	suma	bezp.	suma
1.	Bałuty PPR	1262	1.640.960	448	399.200
odp. Bałuty, Julianów, Radogoszcz PPS		672	678.900	583	219.800
2.	Widzew PPR	1824	2.418.440	389	371.710
odp. Widzew PPS		824	670.750	94	36.400
3.	Śródmieście-Lewa PPR	4186	5.863.330	714	579.940
odp. Śródm.-Lewa Tramw., Elektr. PPS		3382	2.961.340	1370	674.670
4.	Śródmieście-Prawa PPR	3539	5.181.620	1756	1.191.540
odp. Śródmieście-Prawa Kolej. PPS		2894	2.856.880	986	508.180
5.	Górn PPR	2515	2.714.560	284	157.100
odp. Górna, Chojny Pln. i Poł. PPS		1383	1.195.390	480	211.990

WIĘKSZE ZAKŁADY PRACY

L.p.	Nazwa zakładu pracy	zadeklar.	suma	bezp.	suma
1.	PZPB Nr 1 (dawn. Scheibler)	PPR 1407	1.068.800	105	63.250
		PPS 665	345.250	127	48.000
2.	PZPB Nr 2 (dawn. Poznański)	PPR 877	957.000	120	27.810
		PPS 355	201.000	175	76.250
3.	PZPB Nr 3 (dawn. Geyer)	PPR 976	810.260	175	76.250
		PPS 215	175.450	32	12.200
4.	PZPB Nr 5 (dawn. Wima)	PPR 842	546.450	183	71.800
		PPS 470	209.500	75	28.750
5.	PZPB Nr 6 (d. Hoffrichter)	PPR 460	587.640	49	145.500
		PPS 180	93.350	39	13.600
6.	PZPB Nr 8 (d. Biedermann)	PPR 345	236.650	—	—
		PPS 191	109.750	37	17.000
7.	PZPB w Rudzie (d. Horak)	PPR 915	609.610	90	42.610
		PPS 463	345.250	284	64.060
8.	PZPB Nr 7 (d. Eisenbraun)	PPR 164	186.000	—	—
		PPS 111	93.500	9	5.500
9.	PZPB Nr 16 — Niciarnia	PPR 240	307.960	101	67.300
		PPS 107	99.100	13	14.000

Delegacja bułgarska opuściła Polskę

WARSZAWA, PAP. — Bułgarska delegacja rządowa z premierem Georgi Dymitrowem na czele, odleciała wczoraj w południe z lotniska warszawskiego do Sofii.

Na udekorowanym barwami narodowymi obu krajów lotnisku, żegnali gości bułgarskich premier Cyrankiewicz, wicepremier Gomułka i Korzycki, minister Modzelewski, minister Minc

minister Rabanowski, podsekretarz stanu w prezydium rady ministrów Berman i inni.

Obecny był również korpus dyplomatyczny z dziekanem, ambasadorem Związku Radzieckiego Wiktorem Lebediewem.

O godzinie 12.25 przybył na lotnisko witany dźwiękami bułgarskiego hymnu narodowego premier Georgi Dymitrow na czele bułgarskiej delegacji rządowej Premier bułgarski przeszedł przed frontem kompanii honorowej w asyście wiceministra Jaroszewicza. a następnie skierował swe kroki do premiera Cyrankiewicza, z którym wymieniał słowa pożegnania.

Odprowadzany do samolotu przez premiera Cyrankiewicza, ministra Spraw Zagranicznych Modzelewskiego, wiceministra Obrony Narodowej Jaroszewicza, dyrektora protokołu dyplomatycznego Gubrynowicza oraz posła Bułgarii w Warszawie Tagarowa, przy dźwiękach polskiego hymnu narodowego — premier Dymitrow o godz. 12.40 opuścił wraz z członkami delegacji — Warszawę.

Posiedzenie rządu czechosłowackiego

PRAGA, PAP. — W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie gabinetu czechosłowackiego, na którym minister spraw wewnętrznych Wacław Nosek złożył sprawozdanie z przebiegu wyborów, odbytych ubiegłej niedzieli. Na wniosek premiera Gottwalda, rząd postanowił wyrazić uznanie wszystkim organom administracyjnym, komisjom wyborczym i pracownikom ministerstwa spraw wewnętrznych za sprawne przeprowadzenie wyborów i szybkie obliczenie ich wyników.

Nowy ambasador Czechosłowacji w Warszawie

WARSZAWA (PAP). — W dniu 1 bm przybył do Warszawy nowomianowany ambasador czechosłowacki Frantisek Pisek. Dotychczasowy ambasador Czechosłowacji w Polsce — p. Józef Hejret — odchodzi na wyższe stanowisko w MSZ — w Pradze.

Powódź w USA

NOWY JORK (PAP). — Powódź, która w poniedziałek zniszczyła całkowicie miasto Vanport, dotarła do peryferii miasta Portland (stan Oregon) liczącego 660 tys. mieszkańców. Wezbrane wody rzeki Kolumbii dosięgły już dworca kolejowego, zalewając część ulic. Tyśiące ludzi opuściło swe mieszkania, ratując się przed rozszalałym żywiołem. Dezorganizacja komunikacji i brak prądu utrudniają akcję ratowniczą. Rzeka, która wezbrała na przesłazeni 1200 km zagraża licznym miasteczkom, położonym w górnym i dolnym jej biegu.

Uniewinnienie Wdowiaka

METZ (PAP). — Górnik polski Wdowiak, aresztowany w styczniu br. pod zarzutem przechowywania planu kopalni w Murville stanął w dniu 1 czerwca przed sądem wojskowym w Metz. Przewód sądowy wyklął bezpodstawność oskarżenia, wobec czego Wdowiak został uniewinniony.

Mordercy gen. Swierczewskiego przed Sadem

Dziewięciu członków bandy UPA - skazano na karę śmierci — pozostałych na długoletnie więzienie

Warszawa, PAP. Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie wydał w dniu 28 maja br. wyrok w sprawie 22-ch członków band leśnych UPA, które dokonały wielu pojedynczych i zbiorowych morderstw, połączonych z niszczeniem wsi, osiedli i zbiorów. Część oskarżonych brała udział w zamordowaniu śp. gen. Swierczewskiego.

Wyrokiem sądu skazani zostali: Brewko Eustachy, Borowicz Włodzimierz, Oleksa Piotr, Sowa Stefan, Hamerski Stefan, Wojciechowski Emil, Bilous Jarosław, Tenik Andrzej i Gecza Piotr — na karę śmierci.

Michaliszyn Bazyli, Szpyrka Michał, Kowal Wasył i Stefura Andrzej — na karę dożywotniego więzienia.

Tchir Iwan, Biesiada Iwan, Szpynda Michał i Zubal Iwan na karę 15 lat więzienia. Wawerczak Dymitr i Moskalik Michał na 14 lat więzienia.

Homyszczak Wojciech na 12 lat więzienia, oraz Hodowanych Iwan i Makarow Wasył — na 10 lat więzienia.

W czasie przewodu sądowego dowiedziano oskarżonym dokonania licznych zbrodni. Oprócz bestialskich morderstw, palenia gospodarstw rolnych, szkół itp. — bandy UPA napadały na posterunki Milicji Obywatelskiej i urzędy bezpieczeństwa publicznego, niszczyły urządzenia użyteczności publicznej, a nawet posuwały się do dokonywania zbrojnych zamachów na jednostki Wojska Polskiego, mordując oficerów i żołnierzy.

Bandy UPA, pod dowództwem „Chrina” i „Stacha” dokonały w pamiętnym dniu 28 marca 1947 r. podstępnej napadu na grupę wyższych oficerów sztabu DOW-Kraków, przejeżdżających szosą Baligród-Cisna.

W grupie tej znajdował się 1-szy wicemin. Obrony Narodowej śp. gen. broni Karol Świerczewski, który bohatercko poległ w walce, wraz z por. Krysińskim i bombardierem Strzelczykiem.

W napadzie tym brał udział oskarżeni członkowie band „Chrina” i „Stacha”: Borowicz Włodzimierz, Oleksa Piotr, Wawerczak Dymitr, Michaliszyn Bazyli, Sowa Stefan,

Szpyrka Michał, Hamerski Stefan, Wojciechowski Emil, Bilous Jarosław, Tenik Andrzej, Tchir Iwan, Biesiada Michał, Szpynda Michał, Zubal Iwan, Homyszczak Wojciech, Kowal Wasył, Moskalik Michał, Makarow Wasył i Stefura Andrzej.

Dnia 1 kwietnia 1947 r. na tejże samej szosie Baligród-Cisna, inna banda UPA „Bira” dokonała napadu na jednostkę WOP i zamordowała żołnierzy i oficerów tej jednostki.

W zbrodni tej brał udział osk. Gecza Piotr, napiętnowany wytatuowanym znakiem SS. Był on ochotnikiem hitlerowskiej dywizji „SS-Galizen”.

Przewód sądowy ustalił długi rejestr miejscowości, w których wszyscy oskarżeni, z wyjątkiem Szpyndy Michała i Hodowanych Iwana, dokonywali zamachów na ludność polską w latach 1945—1947.

Jedną z najpotworniejszych zbrodni, w której udział udowodniono 18-tu oskarżonym, była rzeź i rabunek, dokonane na mieszkańcach wsi Prusik, kiedy w obronie ludności poległo 8-miu członków ORMO.

Rozprawie przewodniczył mjr. Lercel Tadeusz, oskarżał prok. Bański. Obronę z urzędu wnosili adwokaci: Rettinger, Bittner, Sobczyński, Geldfar, Guzek i Gowron.

Duńska delegacja w Moskwie prowadzi rokowania w sprawie traktatu handlowego

MOSKWA, PAP. — 31 maja przybyła do Moskwy duńska delegacja handlowa z ministrem handlu, Jens Kragem na czele. W skład delegacji wchodzi przedstawiciele przemysłu i rzecznicy. Na lotnisku delegacja została powitana przez wiceministra handlu zagranicznego ZSRR, Krutikowa, oraz przedstawiciela handlowego ZSRR w Danii Krasnowa. Przy powitaniu delegacji obecny był także na lotnisku poseł Danii w ZSRR — Monrad-Hansen i członkowie poselstwa duńskiego w Moskwie.

Wallace do Polaków w USA

Wielki front krucjaty o pokój, demokrację i dobrobyt

NOWY JÓRK (PAP). Kandydat na prezydenta Stanów Zjednoczonych Henry Wallace ogłosił następującą odezwę do Polaków amerykańskich:

„Amerykanie polskiego pochodzenia dokonali olbrzymiego wkładu w budowę tego kraju we wszystkich dziedzinach. Nie do pominięcia jest kolosalna produkcja naszych kopalń i fabryk bez Amerykanów polskiego pochodzenia, którzy swą moźną pracą przyczynili się do stworzenia naszych olbrzymich bogactw.

Dzisiaj niestety, Polacy amerykańscy, podobnie jak i inni Amerykanie stracili zapal i wiarę, jaką posiadali za czasów Franklina Roosevelta. Wiedzą oni, że w sprawach zagranicznych obecny przywódca obu partii politycznych zamienił politykę międzynarodowej przyjaźni i współpracy na dyplomację bomby atomowej.

Polacy amerykańscy dzielą się również, dlatego nasz Departament Stanu mówi o od-

sunieciu zachodnich granic Polski na korzyść Niemiec.

Między Polską i Ameryką istnieje tradycyjna przyjaźń od czasów Kościuszki i Pułaskiego.

Lecz ci, którzy mówią o wojnie atomowej, nie tylko zagrażają Ameryce katastrofalnymi stratami w życiu ludzkim, w finansach, lecz również grożą zagładą Polski.

Przez z górą półtora wieku Polska cierpiała tyranie i ucisk a jednocześnie walczyła dzielnie o swą wolność i niepodległość. A dzisiaj tutaj polsko-amerykańscy robotnicy widzą, jak wydalają się pracowników z pracy i

jak szkaluje się dobrych ludzi, za to, że osmlelają się wystąpić przeciwko parciu do wojny i militarystyce naszego kraju. Polsko-amerykańscy robotnicy są oburzeni na ataki obu partii przeciwko zorganizowanej pracy oraz na niewolnicze prawo Tafta — Hartley'a.

Tradycja narodu polskiego była walka o wolność i pokój. Polsko-amerykańskie matki chcą pokoju. Zawsze gotowi do obrony Ameryki, Polacy amerykańscy nie chcą iść na wojnę dla obrony zysków amerykańskich monopolistów. Wiem, że Amerykanie polskiego pochodzenia pójdą w ślad tradycji Kościuszki i Pułaskiego oraz przyłączą się do ludowej krucjaty o pokój, demokrację i dobrobyt”.

Nowa wielka ofensywa chińskiej armii ludowej

PARYŻ, PAP. — Agencja France Presse donosi z Nankinu, że chińska armia ludowa przeszła do nowej ofensywy na froncie Shantung. Według doniesień dzienników, 100 ty-

sięczna armia ludowa zbliża się od południa do Tsinan, stolicy prowincji Shantung. Tsinan jest poważnie zagrożone od czasu zajęcia przez wojska ludowe miast Tajan i Teiheng, ewakuowanych w poniedziałek przez wojska rządowe. Gwałtowne walki trwają również w pobliżu Yuncheng, oddalonego o 150 km na południowy wschód od Tsinan.

Bardziej na południe oddziały chińskiej armii demokratycznej podjęły ataki w pobliżu Hsichow, węzła kolejowego na linii Lungai — Tien-Kin.

Zaciekle walki toczą się również o Czang-Czun (północna Mandżuria). Czang-Czun właściwie jest już całkowicie otoczony przez wojska ludowe. Żywność i amunicja dostarczana jest obrońcom miasta jedynie drogą lotniczą.

W prowincji Yehol, oddziały armii ludowej oblegają stolicę Czengten.

Trybuna
wolności
ORGAN K.C. P.P.R.
TYGODNIK POLITYCZNO-SPOŁECZNY

Harcerstwo polskie o liście papieskim

Rezolucja ogólnopolskiej odprawy instruktorów ZHP

Na zakończenie 3 dniowej ogólnopolskiej odprawy instruktorów i instruktoerek ZHP uchwalono jednogłośnie następującą rezolucję:

„Instruktorzy i instruktożki harcerscy, ze brani na odprawie komendantek i komendantów chorągwi, obradującej nad służbą dla odbudowywania się Polski, czują się głęboko dotknięci treścią listu Papieża do biskupów niemieckich.

Tragiczny los Polski w okresie okupacji stał w tym liście jakby zapomniany, a prądmotem troski stał się naród, który — przez nikogo obiektywnie patrzącego na sprawy — nie może być zwolniony z odpowiedzialności za zbrodnie, jakich ofiarą padło 6 milionów Polaków.

Przemilczanie prawdy traktować musimy

nie tylko jako brak obiektywizmu, ale jako wyraźne uprzywilejowanie naszych wczorajszych ciemięzczyk.

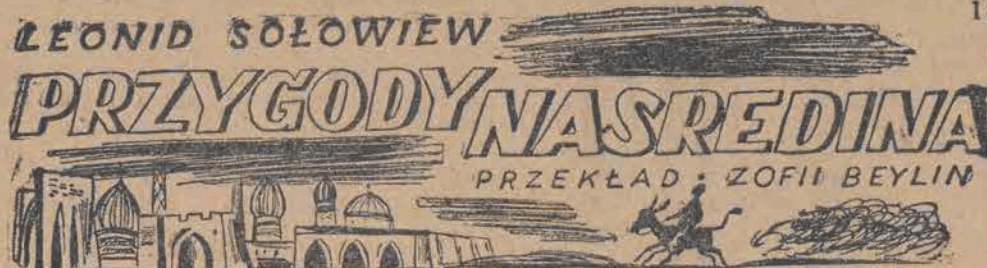
Naród polski nie kieruje się żądzą odwetu.

Wbrew treści listu, wysiedlanie ludności niemieckiej przeprowadzone zostało w warunkach przewidzianych prawem, w sposób zorganizowany i humanitarny, w przeciwieństwie do masowych zbrodni przemieszczonych, popełnianych przez Niemców na ludność polską na obszarach Pomorza, Śląska, Zamojszczyzny, Wielkopolski, Warszawy. Wysiedlenie zostało dokonane, jako akt sprawiedliwości dziejowej przywracający Polsce jej dawne ziemie, do których gwarantuje nam prawo, przeszłość historyczna, wytrwała postawa miejscowej ludności, ciężkie ofiary ponie-

sione przez Polskę w ostatniej wojnie i wkład twórczej pracy całego społeczeństwa w okresie po wyzwoleniu.

Granice na Odrze i Nysie uważamy nie tylko za konieczny warunek lepszej przyszłości Polski, ale także za gwarancję pokoju dla wszystkich Narodów Europy.

Wystąpienie papieża godzi w najżywniejsze interesy naszego państwa i w poczucie sprawiedliwości całego narodu. Zmuszeni jesteśmy uważać je za przejaw, wrogi polskiej polityce. Stojąc na stanowisku nienaruszalności naszej granicy na Odrze i Nysie, będziemy w odpowiedzi na krzywdzący list papieża całym naszym i powierzonej nam młodzieży wysiłkiem gruntować się Polski na Ziemiach Odzyskanych.

LEONID SOŁOWIEW

PRZYGODY NASREDINA

PRZEKŁAD: ZOFII BEYLIN

O świecie Chodża Nasredin widział z okna swej wieży, jak z pałacowej bramy wychodził ośpowaty szpieg z małym tobołkiem w ręce. Utykając raz na prawą, raz na lewą nogę, chwytając się za pierś i za boki, siadając co chwila, ażeby odetchnąć, przeciął plac rynkowy i oświetlony pierwszymi chłodnymi promieniami — znikł w cieniu krytych straganów.

Po ciemnej nocy wstawał wspaniały poranek — czysty, przezroczysty, jasny, skąpany w rosie, przetkany słonecznym blaskiem. Gwizdały i świergotały ptaki, motyle unosiły się wysoko, ażeby ogrzać się w pierwszych promieniach słońca, pszczoła siedła na parapecie przed Chodżą Nasredinem i zaczęła krążyć w poszukiwaniu miodu, którego zapach unosił się z dzbanka stojącego na oknie.

Wschodziło słońce, stary, niezmienny przyjaciel Chodży Nasredina. Spotykali się każdego ranka i za każdym razem

Chodża Nasredin potrafił radować się słońcem, jakgdyby nie widział go przez cały rok. Podnosiło się słońce, jak dobrzy, szczodry bóg, jednakowo na wszystkich zlewający swoją pieśczęć — wszystko na świecie w dziękczynnej radości otwierało mu na spotkanie swoją piękność, pionoło, lśniło i błyszczało w porannych promieniach — puszyste obłoczki, majoliki minaretów, mokre liście, woda, trawa i kwiaty; nawet zwyczajny ponury krzemień, zapomniany i obrażony przez przyrodę, nawet ten, witał słońce, potrafił się ozdobić i lśnić i migotał, jakgdyby był obsypany diamentowym pyłem. I czy mógł w tej godzinie Chodża Nasredin pozostać chłodnym przed obliczem swojego promiennego przyjaciela? Drzewo drżało pod jasnymi promieniami słońca i Chodża Nasredin drżał wraz z nim, jak gdyby sam był ubrany w zielone liście; na najbliżej minarecie gruchały gołębie, czyściły piórka i Chodża zapragnął czy-

ścić skrzydełka; dwa motyle krążyły przed oknem — i on chciał być trzecim w ich igraszkach.

Oczy Chodży Nasredina lśniły ze szczęścia, przypominał sobie ośpowate go szpiega i życzył mu, ażeby ten poranek stał się dla niego początkiem nowego, czystego i jasnego życia.

Ale potem pomyślał ze smutkiem, że w duszy tego człowieka nazbierało się tyle podłości, że nie będzie mógł się od niej uwolnić i że odpocząwszy, weźmie się znów do tego samego.

Chodża Nasredin, jak to zobaczymy dalej, nie omylił się w swoich przewidywaniach. Za dobrze znał ludzi, aby się co do nich mylić. A pragnął się omylić. Jak ucieczyłoby go moralne uzdrowienie ośpowatego szpiega! Ale zginięciu nie dane jest stać się kwitnącym i świeżym, smród nie może zamienić się w cudowny zapach. Chodża Nasredin westchnął ze smutkiem.

Najgorętszym jego marzeniem było marzenie o świecie, w którym ludzie będą żyć jak bracia, nie znając ani chciwości, ani przewrotności i zła, pomagając sobie wzajemnie w biedzie i dzieląc radość każdego jako wspólną radość. Ale śniąc o takim szczęśliwym świecie widział z goryczą, że ludzie żyją nieprawdliwie, że dręczą i skazują na niewolnictwo jeden drugiego, a dusze swoje kalają wszelaką obrzydliwością.

Ile czasu trzeba ludziom, aby zrozumieć wreszcie podstawy czystego i uczciwego życia? Że ludzie jednak kiedyś zrozumieją te podstawy — w to Chodża Nasredin nie wątpił nigdy. Wierzył niezlomnie, że dobrych ludzi jest na świecie o wiele więcej niż złych. Lichwiarz Dżafar i ośpowaty szpieg z ich na wyrost przegniętymi duszami — były tylko potwornymi wyjątkami. Niezlomnie wierzył, że od przyrody człowiek otrzymuje tylko dobro — a wszystko złe w nim — to tylko obcy wpływ, przyniesiony do duszy ludzkiej z zewnątrz przez nieprawdliwych, niesprawiedliwych zorganizowany porządek życia; wierzył niezlomnie, że przyjdzie czas, kiedy ludzie zaczną przebudowywać i oczyszczać życie, a wtedy i dusze ich zostaną oczyszczone od wszelkiego brudu...

A że Chodża Nasredin myślał tak? A nie inaczej, dowodem są liczne historie o nim, w których odbił się obraz jego duszy, a w tej liczbie i ta książka; i choć wielu ludzi korzyści, lub też powodując się nikczemną zazdrością lub złością starało się oczernić jego pamięć, nigdy nie osiągnęli powodzenia w swym zamiarze, gdyż nie danym jest kłamstwu triumfować nad prawdą. Pamięć o Chodży Nasredinie pozostaje i na zawsze będzie szlachetną i czystą jak blask diamentu, który wiecznie wbręca w siebie i zachowuje swoją czystość.

Zwycięstwo sił demokracji i postępu

Wyniki wyborów w Czechosłowacji

Wybory czechosłowackie przyniosły ogromne zwycięstwo sił demokracji i postępu. 90 proc. wyborców wypowiedziało się za demokratyczną listą kandydatów, na której znajdowali się przedstawiciele wszystkich partii rządzącej koalicji. 9 obywateli Czechosłowacji na 10 wyraziło swe wotum zaufania dla rządu, który prowadzi Czechosłowację na drodze demokracji ludowej.

Pamiętamy wszyscy niesłychaną nagonkę antydemokratyczną i histerię wojenną, rozpętaną przez zachodnich imperialistów z powodu przelomu lutowego. Pamiętamy jeszcze, jak „wielka” prasa anglosaska i francuska drukowała całe szpalty o „terrorze” i „okropnościach” nowego reżimu w Pradze. Zwycięstwo ludu nad reakcją usiłowaną przedstawić jako zamach mniejszości komunistycznej, jako „czerwony pucz”. W krajach Europy Zachodniej starano się zastraszyć lekkomyślnym mieszaństwem widmem „krwawej rewolucji”, by tym łatwiej zaprzeczyć je do wojennego rydwanu imperializmu.

Wszystkie te machinacje zostały obecnie ostatecznie zdemaskowane. Wybory pokazały, że reakcja nie ma żadnego masowego oparcia, ujawniły w pełni siłę wpływów lewicy. 70 korespondentów z 22 krajów obserwowało przebieg wyborów w miastach i wsiach republiki. Wszyscy oni musieli potwierdzić, że odbyły się one w całkowitym spokoju, przy zachowaniu wszelkich zasad konstytucyjnych, przy pełnej swobodzie wypowiedzi. W ten sposób bez reszty zdemaskowane zostały kłamstwa o „dyktaturze” i „ucisku”. Musieli to przyznać nawet liczni dziennikarze anglosasów, którzy już „z gór” informowali swoich czytelników o „mających nastąpić fałszerstwach”. Musieli oni odwołać swe słowa.

Wynik wyborów czechosłowackich wykazał przed całym światem, że demokracja ludowa cieszy się ogromnym masowym poparciem, że nie musi ona — jak narzucone przez obcy imperializm rządu — używać terroru i nacisków, jak np. w Korei czy Włoszech, by zdobyć większość w parlamencie. I ten fakt jest jeszcze jednym dowodem słabości obozu wojennego, opartego na gwałcie i ucisku.

Zwycięstwo wyborcze jest ogromnym osiągnięciem całej demokracji czechosłowackiej. Ale w pierwszym rzędzie jest to triumf Komunistycznej Partii Czechosłowacji i jej przywódcy Gottwalda — triumf tej partii, która po wyzwoleniu wzięła na swoje barki główny ciężar odbudowy. Pod jej wodzą Czechosłowacja dalej kroczyć będzie na drodze do socjalizmu.

Datumu do podniesienia stopy życiowej robotnika

Rozwój techniki fundamentem dobrobytu mas

Kierunki rozwojowe naszego życia gospodarczego

Istnieją dwa sposoby walki o rynek międzynarodowy: o eksport. Jednym z nich jest stale doskonalenie procesu technicznego produkcji, unowocześnienie metod pracy i środków wytwórczości — jednym słowem wszechstronna modernizacja. Drugim sposobem jest obniżenie ceny towaru drogą zmniejszania zarobku robotnika i jego stopy życiowej, a w bardziej jaskrawych wypadkach dumping — czyli sprzedaż towaru po cenach niższych od kosztów własnych produkcji. W takich wypadkach różnica pomiędzy ceną sprzedażną a kosztami produkcji plus zysk kapitalisty pokrywa się za pomocą premii eksportowych. „Koszta eksportu” ponosi już wtedy nie tylko robotnik, ale i każdy podatnik, każdy obywatel kraju.

W latach międzywojennych podstawową metodą naszą w handlu zagranicznym był właśnie dumping. Pamiętamy wszyscy, jak kłopoty cukru, którego koszt produkcji wynosił około 50 groszy, sprzedawano w kraju za jeden złoty z groszami, a w Anglii za... 19 groszy. To, co nadpłać konsument cukru w kraju, szło na pokrycie deficytu, pozostałego w

Nie ma państwa na świecie, za wyjątkiem może Związku Radzieckiego, które by istnieć mogło bez wymiany towarowej, bez przywozu i wywozu.

Aby móc przywozić trzeba wywozić, aby zaś wywozić trzeba zdobyć rynek zbytu.

wyniku eksportu za granicę poniżej kosztów własnych. Cieszyli się z tego, najwięcej śmiejąc się angielskie, które hodowcy w Anglii karmili najtańszym w świecie — polskim cukrem.

Pamiętamy wszyscy, jak konfektacja nasza konkuruwała skutecznie na afrykańskich rynkach, gdyż krawiec-chalupnik w Brzozowie pracował po 16 i 18 godzin na dobę, otrzymując za uszcie pary spodni 30 groszy, a za uszcie całego garnituru półtora złota.

Kosztom niedzię setek tysięcy robotników pracujących w różnych gałęziach przemysłu, kosztem krwawicy milionów konsumentów cukru, soli i zapalek sfinansowały władze sana-

Reklama

w szkołach amerykańskich

100 milionów dolarów wyda w bieżącym roku Zrzeszenie Amerykańskich Towarzystw Ogłoszeniowych na reklamę w szkołach, aby wpoić w dusze dzieci i młodzieży przekonanie, że „reklama i wolna inicjatywa stanowią podstawę amerykańskiego sposobu życia”.

Jak oświadczył przewodniczący Zrzeszenia Towarzystw Ogłoszeniowych celem kampanii jest wyeliminowanie z umysłów dzieci i młodzieży przekonania, że reklama stanowi marionetkę i że koncentracja bogactw w rękach wielkich monopolów jest szkodliwa.

cyjne eksport, zdobywając tą drogą potrzebne woziliśmy przede wszystkim surowce i półsurowce, żywność, zwierzęta żywe, węgiel i drzewo, to najczęściej w stanie surowym lub półsurowym.

Wywóz wyrobów metalowych, aparatów różnego rodzaju, artykułów chemicznych itp. stanowił tylko drobną pozycję w całości naszego eksportu. Wywoziliśmy więc przeważnie wytwory pracy niewykwalifikowanej lub mało wykwalifikowanej — pracy rolnika, drwala czy górnik — a więc pracy najtańszej.

Nowa, demokratyczna Polska Ludowa buduje swoją ekonomikę na nowych, lepszych niż przed wojną podstawach.

My chcemy wprowadzić także rozbudowę naszą wymianę międzynarodową, bo tego wymaga szybki rozwój gospodarczy naszego kraju. Ale z drugiej strony pragniemy szybkiego podniesienia stopy życiowej każdego Polaka i dlatego ani nie możemy, ani nie chcemy konkurować taniością naszej siły roboczej. Dlatego też musimy pójść w odmiennym, niż przed wojną kierunku — w kierunku zmechanizowania i automatyzacji procesów wytwórczych, w kierunku umasowienia produkcji i podniesienia jej jakości. Krocząc po tej drodze musimy przejść szereg faz, od produkcji półserijnej do seryjnej, od seryjnej do taśmowej, od taśmowej do automatycznej, aby w końcu dojść do pełnej, automatycznej kontroli procesu wytwórczego.

Maszyna kierowana przez sytego i zadowolonego robotnika jest o wiele bardziej wydajna od mięśnia ludzkiego. Jedynie szerokie zastosowanie motorów, maszyn i automatów przyczyni się może przy odpowiednim zwiększeniu zarobków robotniczych i do zmniejszenia kosztów własnych. To dopiero pozwoli nam na podniesienie stopy życiowej robotnika, a to pozwoli nam utorować nowe szlaki handlowe oparte na prawidłowych podstawach i oprzeć naszą wymianę handlową z zagranicą na zdrowych fundamentach. Tylko kompletne unowocześnienie naszej bazy technicznej może uzdrowić całe nasze życie gospodarcze.

Z tych właśnie względów tak silny nacisk położono w Planie Trzyletnim na rozwój kluczowych gałęzi przemysłu — hutnictwa, przemysłu metalowego itp. Z tych również względów i w latach następnych zagadnienie modernizacji przemysłu zajmować będzie jedno z pierwszych miejsc w naszym programie gospodarczym.

Na dobrej drodze

Komitet Współpracy w PZPB Nr 2 działa sprężysto

Do niedawna jeszcze zakłady PZPB Nr 2 były terenem, na którym współpraca między organizacjami partyjnymi PPR i PPS napotykała na duże trudności. Ale dwa miesiące istnienia Komitetu Współpracy gruntownie zmieniło ten stan rzeczy: obie organizacje partyjne teraz pomyślnie współpracują z sobą. Co wpłynęło na zmianę? Co umożliwiło przełamanie istniejących dotychczas oporów? Czy to zbliżenie było wynikiem tylko pewnych mechanizmów połączonych, czy też ma głębszy podkład ideologiczny?

Dobrze wyjaśnił tę sprawę na ostatnim posiedzeniu Komitetu przewodniczący koła PPS-ów, Skrzydlewski. Do niedawna jeszcze sam zajmował w sprawie jednoci organizacyjnej postawę chwiejną i miał sporo wątpliwości. Gdy jednak wszystko gruntuje przemysł, gdy dokonał analizy linii politycznej swej partii, doszedł do wniosku, że jest ona słuszną i zabrał się do pracy partyjnej o wiele aktywniej, niż dotychczas. Ponieważ podobne procesy przebiegały i inni towarzysze pepesowcy, organizacja pepesowska, jako całość, znacznie ożywiła swoją działalność i współpraca między PPS i PPR uległa wydatnej poprawie.

Już w pierwszym okresie Komitet Współpracy zajął się nalistotniejszymi sprawami fabrycznymi, a przede wszystkim współzawodnicztwa pracy. Pepesowcy i peperowcy są obecnie w PZPB Nr 2 inicjatorami i organizatorami współzawodnicztwa pracy. Komitet uchwalił, iż każdy uczestniczący już w tym ruchu członek partii wzywa do współzawodnicztwa bezpartyjnego towarzysza pracy. Uchwale tę zrealizowano i w ten sposób ruch współzawodnicztwa indywidualnego ma już do odnotowania niepoślednie sukcesy. Rzecz jasna, że nie można się ograniczyć tylko do współzawodnicztwa indywidualnego, że należy również zorganizować na szeroką skalę współzawodnicztwo zespołowe. Z drugiej strony nawet w współzawodnictwie indywidualnym ilość uczestników jest zbyt mała i niedostateczny jest jeszcze w nim udział peperowców i pepesowców. Słusznie więc się stało, że w planie pracy Komitetu na miesiąc czerwiec na pierwszym miejscu widnieje punkt „Rozszerzenie i wciągnięcie do współzawodnicztwa pracy najszerszych mas partyjnych i bezpartyjnych”.

Akcja zbiórki na Wspólny Dom, prowadzona przez obie organizacje partyjne pod kierownictwem Komitetu, dała dobre wyniki finansowe: 20 maja członkowie obu partii zadeklarowali kwotę około 800 tysięcy złotych.

Akcja ta przyczyniła się jednocześnie do aktywizacji życia politycznego załogi, do zainteresowania jej najaktualniejszymi zagadnieniami polskiego ruchu robotniczego. Podczas gdy poprzednio frekwencja na zebraniach partyjnych była stosunkowo mała, obecnie zainteresowanie zebraniem staje się coraz większe i frekwencja rośnie.

Dobremu rozwojowi współpracy między PPR i PPS sprzyja również w znacznym stopniu zmiana struktury organizacyjnej PPS. Obecnie równoległe z 21 kołami peperowskimi istnieje już w oddziałach i na poszczególnych zmianach 10 kół pepesowskich, powstałych z podziału poprzednio istniejącego jednego wielkiego koła. Już wkrótce w każdej komórze fabrycznej istnieje będą obok siebie równoległe koła PPR i PPS. Umożliwi to, rzecz jasna, ściślejsze współprace między obu partiami na każdym szczeblu, a przede wszystkim ułatwi stworzenie Oddziałowych Komitetów Współpracy.

Dotychczasowe wyniki działalności Komitetu Współpracy w PZPB Nr 2 świadczą o tym, że współpraca obu organizacji partyjnych jest na dobrej drodze, że w marszu ku jednoci organizacyjnej towarzysze z PZPB Nr 2 nie pozostaną w tyle.

A. P.

glądał z pod stosu niedopałków nagryziony kiszony ogórek. Widok ogórka i wódki był nieznosny nie tylko dla ob. Bezmiernego ale i dla naczelnika milicji ob. Pietuchowa. Twarze tych dostojnych obywateli nabrały jak na komendę jakichś nienaturalnych fioletowych kolorów, a usta szeroko otwarte, gotowe były do groźnych okrzyków. Ale ob. Bezmierny zdobył się tylko na jakieś nieartykułowane dźwięki. Naczelnik milicji okazał się jednak energiczniejszy od niego. Torując sobie drogę wśród pokładającego się od śmiechu tłum, ob. Pietuchow, jak burza i wichur podzwrotnikowy wdarł się do domu towarowego i po chwili zdumieni Zaręczanie ujrżeli, jak naczelnik milicji chwycił Waśkę za piętę i jednym energicznym ruchem ściągnął go z łóżka. Ob. Bezmierny zebrał ostatnie siły i wydał rozkaz natychmiastowego zasłonięcia wystawowych okien, aby nie gorszyć zgromadzonej publiczności dalszym ciągiem tej groźnej sceny. Ponadto, nikt z wyżej wymienionych obywateli nie życzył sobie wprowadzać niewtajemniczonych w zakłane drogi postępowania administracyjno-sądowego. Jednak w kilka minut później ob. Pietuchow, trzymając w ręku rewolwer, z triumfem wyprowadził bohatera w parkówkę na ulicę. Waśka jeszcze nie zupełnie oprzytomniał i szeroko ziewając sennym wzrokiem błędził po zebranych. Znali go wszyscy dobrze, gdyż był nie tylko zawodowym awanturnikiem i zawiadaniakiem, lecz od dłuższego już czasu był filarem miejscowego Klubu amatorów sztuki dramatycznej. Waśka zdradzał niepospolite zdolności sceniczne i sam się uważał za aktora, tłumacząc tym poniekąd swoje drobne nieporozumienia z miejscową administracją. Trudno naprawdę aby prozaiczne organy milicji po-

trafiły zrozumieć i w pełni ocenić wloty ducha artystycznej natury Waśki.

I tym razem Waśka najniżej nie był przynębiony. Konwojowany przez napuszonego i godnego Pietuchowa, zachowywał się dość swobodnie, a nawet posyłając od czasu do czasu całusy ubawionej i roześmianej publiczności.

W milicji sprawę załatwiono błyskawicznie. Ob. Pietuchow kazał zamknąć Waśkę w areszcie, a jednocześnie dał polecenie by sporządzić odpowiednie skierowanie do prokuratora celem pociągnięcia Bazylego Kuźmienko do odpowiedzialności karnej z artykułu 74 kod. karnego. Na mocy powyższej natychmiastowo uchwalił Waśka miał przebywać w bezwzględnej areszcie aż do rozprawy sądowej. Po załatwieniu tych formalności naczelnik milicji zamierzał wrócić do miasta i skierował się do wyjścia. Ale na progu drogę mu zagroził ogólnie szanowany w mieście, stary ex-nauczyciel Szarapow.

Szarapowa znano i lubiano powszechnie. W Zaręczanskim mieszkali już od dawna, gdyż przybył do tego miasta niemal odrazu po wybuchu rew. lutej w 1917 roku. Był to chudy, lęsy i dobronudny starszy człowiek. Szarapow w wielkim stopniu przyczynił się do ożywienia kultury w Zaręczanskim. Był założycielem i kierownikiem miejscowego klubu amatorskiego, którego poświęcał cały swój wolny czas. Od wielu już lat przestał wykładać w szkole, a zajął się agronomią, która obok teatru była jego namiętnością.

— Witam towarzysza naczelnika milicji! — zawołał się Szarapow do Pietuchowa — chciałbym zamienić z wami kilka słów...

(D. c. n.)

Obok łóżka stał mały stolik, a na nim znajdowała się wielka lampa, pokryta różowym abażurem. Całość „Szczęścia Nowożeńców” uzupełniała lakierowana wielka szafa — bieleńiarka, która w stylowi kryła się na drugim planie tej olśniewającej wystawy. Wszystkie meble wykonane były przez miejscowe zakłady co jeszcze w większym stopniu potęgowało dumę Bezmiernego, który był wielkim patriotą Zaręczanską.

Wreszcie, gdy ostatnie przygotowania zostały zakończone i ob. kierownik rzucił jeszcze raz spojrzenie na mające się za chwilę ukazać oczom ludności cuda, wytarł rzesisty pot z czoła, westchnął głęboko i dał umówione hasło do podniesienia zasłon, zawieszonych nad sztalami wystawowymi.

Na placu zapanowała ogromna cisza, gdy zgromadzeni spostrzegli, jak drgnęły zasłony. Uwaga wszystkich była skierowana oczywiście na główne okno wystawowe o tajemnicach którego już od dawna z zagadkowym uśmiechem, umyślnie zdawkowo opowiadał ob. Bezmierny. Jeszcze chwila napięcia i naprężonego oczekiwania i... nagle cały plac wybuchnął hucznym śmiechem. Ob. Bezmierny spojrzał na twarz śmiejącej się publiczności

w pierwszej chwili nie mógł zrozumieć. Gdy jednak skierował wzrok swój w stronę głównej wystawy poczuł, jak włosy stają mu dęba a zimny pot występuje mu na twarzy. Nie mógł utrzymać się na nogach i musiał oprzeć się o ręce także przestraszonych i zupełnie zmieszanych podwładnych. Rzeczywiście, widok, który przedstawił się oczom zdumionej publiczności był niecodziennym i w każdym razie ob. Bezmierny nie przewidywał go układając genialny plan wystawy swego „Szczęścia Nowożeńców”.

Na luksusowym łóżku, otulony przytulnie białą kłódrą smacznie spał znany w całym mieście awanturnik i huligan. Waśka Kuźmienko. Rude, splecione w jakieś dziwne kędrzyki długie włosy Waśki były rozrzucone po śniegowej bielej poduszki. Żółte, niezbyt czyste piety K i zmienko wyzywająco sterczały z pod niedbale zarzuconej na Waśkę kłódr. Widok tych pięć doprowadził ob. Bezmiernego do cichego szafu. Jęknął i jeszcze mocniej oparł się o usłuzne ramiona podwładnych. Ale czekały go jeszcze cięższe przeżycia. Na nocnym stoliku obok luksusowej lampy pod pięknym różowym abażurem stała na wpół opróżniona butelka wódki, a obok niej niezbyt estetycznej butelczyny skromnie wy-

Przodownicy pracy zawodowej i partyjnej

Wybory do władz partyjnych kół PPR

We wszystkich kółach partyjnych łódzkiej organizacji PPR przeprowadzane są obecnie wybory do władz partyjnych. Członkowie kół na zebraniach wyborczych wybierają nowe egzekutywy, do których wysuwają najlepszych towarzyszy, przodujących w pracy polityczno-społecznej i w pracy zawodowej. W większości wypadków masę partyjną wybrały do nowych egzektyw znanych szerokiemu ogółowi swojego zakładu pracy i całej robotniczej Łodzi przodowników pracy i wieloletni działacze.

Wśród wybranych do egzektyw partyjnych w PZPB Nr 1 widnieją tak dobrze znane nam nazwiska jak: towarzysze Przykorski, Marii, Świtonikowej Bronisławy i Kruszyńskiej Zofii.

W PZPB Nr 2 zakończono już wybory we wszystkich 21 kółach. Do egzektyw wybrano m.in. przodownice pracy: tow. tow. Ulkowską Józefę i Zawiercie Janinę.

W PZPB Nr 3 dotychczas przeprowadzono wybory w 17 kółach. W skład egzektyw weszło 8 przodowników pracy, m.in. tow. Komar Bronisława, która pierwszą przeszła do pracy na trzech stronach, i tow. Czaplowski Józef.

W PZPB Nr 4 (d. Eitington) zakończono już wybory do władz wszystkich 5-ciu kół partyjnych. W skład egzektyw weszło 11-tu przodowników pracy, w tym 3 kobiety. Wybrano 4-ech mistrzów i jednego kierownika sali.

M.in. członkami nowych egzektyw wybrano tow. tow. Małosa Leokadię, Kruszkowską Helenę, kierowniczkę tkalni Nowoką Stefannę, wieloletnią przodowniczkę i przodownika pracy Łuszczynskiego Feliksa i Wojdowską Leokadię.

W PZPB Nr 5 (d. Wina) z istniejących 30 kół wybory przeprowadzono już w 21 kółach. Do egzektyw wybrani zostali m.in. 10-ciu przodowników pracy, w tym 6 kobiet i 2-ech mistrzów.

Szczególnie uroczysty przebieg miały wybory do władz partyjnych w PZPB Nr 6 (d. Hoffrichter). Towarzysze przejawili tu wielką aktywność, duży był udział w zebraniach zaproszonych gości — towarzyszy z PPS i bezpartyjnych. Do egzektyw 18 kół partyjnych wybrano m.in. 19-tu przodowników pracy, w tym 8 kobiet i 4-ech mistrzów.

Na zebraniach wyborczych w PZPB w Rudzie Pabianickiej panował nastrój bardzo uroczysty. Zwyciężył ciekawy był przebieg dyskusji, w których brali również udział towarzysze z

PPS, interesujący się szczególnie strukturą organizacyjną naszej partii. Wśród wybranych do władz 20 kół partyjnych znajdujemy nazwiska 10-ciu towarzyszy-przodowników pracy, w tym tow. tow. Zenobii Sawickiej, Zofii

Tylus, Franciszki Cyszkiewicz i innych.

Wybory odbyły się również w wielu innych zakładach pracy. Ogólna ilość kół, w których przeprowadzono już wybory, przekracza cyfrę 600.

R.P.

2000 junaków Służby Polsce

edzie z Łodzi do obozów nad morze

W czerwcu kończy się pierwszy turnus dla junaków Służby Polsce nad morzem — pod Gdąnskimi i Szczecinem. Na drugi turnus, który trwać będzie przez lipiec i sierpień, udadzą się nad morze wyłącznie zarejestrowani w SP uczniowie szkół łódzkich. Z Łodzi wyjedzie około 2000 chłopców. Odjazd nastąpi prawdopodobnie około 8 lipca. Karty powołania do obozów nad morzem rozdane zostaną do końca czerwca. Tak więc ci wszyscy, którzy przy rejestracji początkowej uznani zo-

stali przez Komisję Lekarską za zdrowych, powinni być przygotowani do wyjazdu.

Przypomniamy, że wyjazd roczniki 1929, 1930 i 1931. Już obecnie młodzież tych roczników, zmieniając podany przy rejestracji adres, powinna zawiadomić o tym Komendę SP. Na wyżej opisany turnus jedzie wyłącznie młodzież z miast naszego województwa. Młodzież wiejska wyjedzie na obozy we wrześniu i październiku, a więc po żniwach, które wymagają jej pracy na wsi. (m.z.)

Podlebia się brzołozn narodów słowiańskich

Włókniarze polscy współzawodniczą z czeskimi

Formy współzawodnictwa pracy wypracowane w Polsce spotkały się z ogromnym zainteresowaniem całej Europy.

Z wszystkich niemal krajów naszego kontynentu, podobnie zresztą jak z Anglii, dochodzą nas sygnały świadczące o tym, iż granica nie tylko interesuje się rozwojem współzawodnictwa pracy w Polsce ale próbuje również przyswoić sobie niektóre nasze metody i osiągnięcia.

Oczywiście w warunkach kapitalistycznego wyzysku, gdzie zakłady pracy należą do pasyżników-fabrykantów wszelkie próby przeobrażenia naszych form współzawodnictwa okazać się mogą najwyżej niedźnia parodią.

Zgola inaczej przedstawia się sprawa w krajach demokracji ludowej, w krajach w których panowanie klasowe kapitalistów i obszarników zostało raz na zawsze zlikwidowane. Tam człowiek pracy wie, że pracuje nie

dla wyzyskiwacza, a dla całego społeczeństwa, a zarazem dla siebie i swoich dzieci. W tych krajach współzawodnictwo pracy bujnie się rozwija i choć pod wpływem warunków lokalnych nabiera ono różnych form jednakże niejednokrotnie rozwój jego opiera się na doświadczeniach i wzorach polskich.

Na obecnym etapie rozwoju współzawodnictwa pracy jesteśmy z kolei świadkami nie zmniejszenia ciekawego zjawiska. Potężny nurt współzawodnictwa pracy przestaje się już mieścić w granicach jednego kraju i poczyną po prostu rozsadać granice państw.

Przemysł włókienniczy, który przyczynił się do spopularyzowania idei współzawodnictwa pracy w Polsce staje się obecnie pionierem nowego ruchu — współzawodnictwa międzynarodowego.

Półtora miesiąca temu zawarta została umowa o współzawodnictwie pracy pomiędzy Państw. Zakł. Przemysłu Włókiennego Nr 3 w Łodzi a fabryką jugosłowiańską Varteks (w Varaždinie).

Kilka dni temu postanowili obecni na konferencji przedstawiciele PZPB Nr 1 w Bielsku i Państw. Zakł. Przemysłu Lniarskiego Nr 11 „Orzeł” w Mysłakowicach podjąć współzawodnictwo z czeskimi zakładami bawełnianymi w Nachodzie oraz z zakładami lniarski-

Letnie loty „Osy”

Letnie upały nie sprzyjają widowiskom w zamkniętych, dusznych salach. Toteż teatr „Osa” postanowił umożliwić publiczności przebywanie na świeżym powietrzu i już za kilka dni da swą następną premierę w ogródku, przylegającym do teatru. Scena — jak widzimy na zdjęciu — jest już gotowa. Ławki są na wykończeniu, miejsc będzie o 200 więcej, niż w dotychczasowej sali. Na pierwszy, letni program, który wykona cały zespół „Osy”,łoży się część rewiowa i wesoła komedia pt. „Dwie walizki”

Goście zagraniczni zwiedzili nasze miasto

W dniu wczorajszym bawiła w naszym mieście wycieczka przedstawicieli władz naczelnych F. I. A. P. P. — Międzynarodowej Federacji Związków b. Więźniów Obozów Hitlerowskich. Gości przyjmował zarząd łódzkiego oddziału zw. b. więźniów obozów hitlerowskich. W wycieczce wzięli udział przedstawiciele Francji, Belgii, Holandii, Czechosłowacji, Jugosławii, Hiszpanii, Niemiec i Austrii, z prezesem Federacji tow. Maurice Lampe oraz vice prezesami tow. tow. Mikołajem Pochowem i Manuelem Razola na czele. W godzinach porannych uczestnicy zwiedzili ruiny obozu kaźni na Radogoszczu, gdzie na mogile zamordowanych złożyli wieniec. Zapoznali się z formami

pracy organizacji łódzkiej Zw. b. więźniów obozów hitlerowskich zwiedzając jedną z placówek handlowych tej organizacji, oraz „Dom Dziecka” w którym przebywają sieroty i półsieroty po b. więźniach obozów w Kolumbie.

Kilka godzin uczestnicy wycieczki spędzili na terenie Państwowych Zakładów Przemysłu Bawełnianego Nr 1 zapoznając się z fazami produkcji tkanin bawełnianych. Poza tym zwiedzili stadion sportowy „Zjednoczonych” oraz złoże przyfabryczny. Wszyscy uczestnicy wycieczki — goście zagraniczni — w rozmowach z dziennikarzami zgodni podkreślali znaczący wpływ na nas kraju w oczy każdego cudzoziemcowi panujący rytm pracy i widoczne tempo odbudowy.

TABLICA WYCIĘCÓW

W PZPB Nr 1, w tkalni na 12 krosnach odznaczili się: Józefa Sewerniak (149,9 proc.), Maria Prylak (111,5 proc.). Na „szóstkach” Kazimiera Domańska uzyskała 130,1 proc., a Stefan Palczyński 124 proc., Antoni Kilanowski (4 krosna) osiągnął 154,6 proc. Drugie miejsce zajęła Alicja Krygier (149 proc.). W przedzalni wyróżnili się Maria Zóraw (167,4 proc.), Janina Słoma (142,9 proc.) i Stanisława Tomczak (150 proc.).

W PZPB Nr 2 w przedzalni (6 stron) uzyskała Józefa Ulkowska 134,3 proc., a Maria Adamusiak 133,1 proc. Maria Wolna (4 strony) osiągnęła 139,4 proc., Genowefa Smulik 135,6 proc. i Stefania Kacprzak 133,9 proc., Genowefa Bartosik (3 strony) uzyskała 146,1 proc. W tkalni na „szóstkach” wysunęła się na czoło Maria Drelich (172 proc.). Drugie miejsce uzyskał Bronisław Ciula (170,2 proc.). Maria Skabiak osiągnęła 163,5 proc. i Wiesława Brzezńska 161,3 proc.

W PZPB Nr 3 w tkalni (4 krosna) osiągnęła Zofia Konwerska 174 proc., a Wacława Skupieńska 173 proc. We współzawodnictwie zespołowym zespół mistrza Józefa Czaplńskiego (136,4 proc.) wyprzedził zespół Banaszczyka (136 proc.) i zespół Franciszka Buchnera (117 proc.). — zespół Bociana (113 proc.).

W PZPB Nr 5 w przedzalni (3 strony) odznaczili się Stanisława Zakrzewska (189 proc.) i Franciszka Szymańska (154 proc.). Kazimiera Gawronska (4 strony) uzyskała 158 proc., a Józefa Anusik 128 proc. W tkalni na „czwórkach” wyróżnili się Józefa Górnyska (185,9 proc.), Wiktoria Garnys (184,7 proc.) i Maria Chruścińska (184,2 proc.).

W PZPB Nr 6 w tkalni na „szóstkach” — uzyskała Konstancja Kazimierska 161,3 proc., a Janina Janicka 158,4 proc. Na „czwórkach” odznaczili się Maria Rajska (163,7 proc.), Stanisława Andrzejczak (162,1 proc.)

Maria Miskiewicz (152 proc.) i Waleria Czarnecka (153,1 proc.). W przedzalni (750 wrzec.) uzyskała Stanisława Frateczak 147,5 proc., a Emilia Woźniakowska 143,1 proc.

W PZPB Nr 7 w przedzalni (780 wrzec.) osiągnęła Kornelia Nowak 171,7 proc., a Anna Bawla 161,3 proc. W tkalni na „czwórkach” wysunęła się na czoło Stanisława Leszczyńska (178,1 proc.). Drugie miejsce zajęła Bronisława Bieniasz (178 proc.).

W PZPB Nr 9, w tkalni na „szóstkach” pierwsze miejsce zajął Stanisław Kubik (163,8 proc.). W dalszym ciągu wyróżnili się Feliks Pakulski (161,9 proc.), Regina Geiszt (159,3 proc.) i Ewa Kowalska 157,5 proc.

W PZPB Nr 16 wyróżnili się przedki Genowefa Ciesielska (156 proc.), Janina Golebiewska (153 proc.) i Aurelia Lisowska (144 proc.).

W PZPB Nr 22 w przedzalni (4 strony) Zofia Grzóło i Genowefa Jaska uzyskały po 173,7 proc., a Leokadia Janczyk i Janina Cabaj (3 strony) po 170,1 proc.

W PZPB w Zgierz w przedzalni na 4 stronach Anonina Nowak osiągnęła 155 proc., a Genowefa Wiadarkiewicz 151 proc. Helena Podradzińska (3 strony) uzyskała 163,3 proc., a Franciszka Karczyńska 153,3 proc.

W PZPB w Pabianicach w tkalni uzyskał Karol Sniady na 8 krosnach 160,9 proc. Stanisława Maksymowicz (6 krosien) osiągnęła 177,1 proc., a Franciszka Sztuma (4 strony) 171 proc.

W PZPB w Rudzie Pabianickiej w tkalni (10 krosien) osiągnęła Janina Stramska 172,4 proc., a Bolesława Nowak 168 proc. Na 8-tu krosnach wyróżnili się Zofia Niewiadomska (162 proc.), Balbina Psiuk (159,9 proc.), Janina Kłopotek (6 krosien) osiągnęła 170,2 proc.

Epokowa rocznica

Łódzki Komitet uczczenia 50-lecia odrycia polonu i radu

W roku bieżącym upływa 50 lat od ogłoszenia przez Marię Skłodowską-Curie pierwszych jej prac i odkrycia polonu i radu. Te wyniki pracy naszej genialnej rodaczki dały początek nauce o promieniotwórczości i niezwykłemu rozwojowi nauki o materii i energii. Przenikamy coraz bardziej najgłębsze tajemnice przyrody.

Słuszne jest tedy, aby rocznica ta była obchodzona uroczystie, szczególnie w Polsce, która w czasach niewoli, nie istniejąc jako państwo, nie przestawała dawać ludzkości geniuszów, zarówno w dziedzinie literatury i sztuki, jak i nauki.

Z inicjatywy Oddziału Łódzkiego Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika zawiązano Łódzki Komitet Uczczenia Pędziesięciolecia Odkrycia Polonu i Radu, utworzony przez Łódzkie Oddziały — Polskiego Tow. Bolanicznego, Polskiego Tow. Chemicznego, Polskiego Tow. Farmaceutycznego, Polskiego Tow. Fizycznego, Polskiego Tow. Przyrodników im. Kopernika i Kwatatorium Okręgu Szkolnego Łódzkiego. Prezydium honorowe Komitetu stanowią: Prezydent Miasta,

J. M. Rektor Uniwersytetu Łódzkiego, J. M. Rektor Politechniki Łódzkiej i Rektor Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego.

Komitet postanowił urządzić w niedzielę, dnia 13 czerwca, uroczyste posiedzenie, które odbędzie się w auli Politechniki Łódzkiej, ul. Górska 100, o godz. 12-iej, a na którym prof. dr Marian Grotowski, prof. dr Alicja Dorabalska i prof. dr Jerzy Rutkowski przedstawią o znaczeniu odkrycia dokonane przez Marię Skłodowską-Curie dla fizyki, chemii i medycyny.

Zauważyć należy, że dr Alicja Dorabalska, profesor i dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Łódzkiej, jest uczennicą i była współpracowniczką Marii Skłodowskiej-Curie.

Po letnich wakacjach z rozpoczęciem roku akademickiego i szkolnego Komitet zorganizuje cykl odczytów publicznych o promieniotwórczości i o perspektywach, które otworzyły się przed nami dzięki powstaniu nauki o tym zjawisku.

Podobny Komitet zawiązał się również już w Poznaniu, powstania one prawdopodobnie i w innych ośrodkach uniwersyteckich.

NA WOKANDZIE

W dniu wczorajszym przed Okręgowym Sądem Karnym szalał już po raz drugi (pierwszy raz sprawa uległa odroczeniu ze względu na niestwierdzenie świadków) — Władysław Wacław Dorabalski.

Oskarżony, został ujęty na podstawie znalezionych akt gestapo, z których wynika, że w czasie okupacji był on konfidantem gestapo i w okresie do października 1943 r. wydał szereg osób z polskiego ruchu oporu na terenie Łodzi.

Następnie w celach szpiegowskich wstąpił do partyzantki AL, gdzie jego koledy nie podejrzewali.

Wczorajszej rozprawie przewodniczył sędzia Dł, oskarżał prokurator Lewenberg, bronił adw. Szczerbiński.

Prokurator przed rozpoczęciem rozprawy złożył wniosek, rozszerzający konkluzję aktu oskarżenia i zmieniający jego kwalifikację prawną, domagając się zastosowania paragrafu, przewidującego za przestępstwa popełnione przez Dorabalskiego karę śmierci. Obrona wobec tego wniosła o odroczenie rozprawy,

Proces Dorabalskiego

odroczone po raz drugi

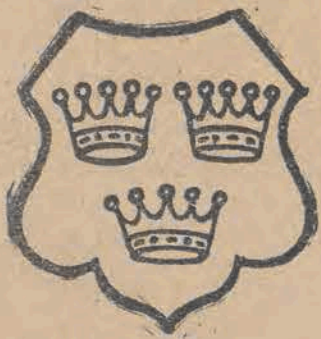
ponieważ nie przygotowała się do obrony oskarżonego tego punktu widzenia.

Sąd przychylił się i do wniosku prokuratora i do wniosku obrony. Zgadając się na zmianę kwalifikacji prawnej, jednocześnie sprawę odroczył, przekazując jej akta prokuraturze.

JEDNODNIÓWKA „GŁOS EMERYTA”

Nakładem Zarządu Okręgowego Związku Emerytów w Łodzi i wojew. łódzkiego ukazała się Jednodniówka poświęcona sprawom emeryckim na terenie Łodzi i okręgu łódzkiego p. t.: „Głos Emeryta”. Z zamieszczonego w niej sprawozdania Zarządu Związku Emerytów wynika, że organizacja liczy w samej Łodzi ponad 14 tysięcy członków, posiada dwie spółdzielnie wytwórcze pracy, kasę pogrzebową itp. Na czele organizacji emerytów w Łodzi stoją: prezes — Jan Grzegorzewski, wiceprezes — Antoni Zakrzewski, sekretarz — Józef Stopczyński, skarbnik — Ignacy Latkiewicz, Romuald Kwiatkowski, dr Alfred i Vogel i ob. Eugenia Bobowska.

Kronika Pabianic

Komu winszujemy

Sroda, dnia 2 czerwca 1948 r.
Dziś: Sadoka, Erazma

Kino

Kino „Polonia” — „Pościg”
Kino „Robotnik” — „Pan Miniver”

Dyżury aptek

Dziś dyżuruje apteka mgr. Kotyni,
ul. Czerwonej Armii 19.

Dyżury lekarskie

Od dnia 29. 6. do 5. 6. godz. 6-11 rano, dyżur lekarski pełni dr. Sobański zam. przy ul. Bożniczej nr 5, tel. nr 165.

Ważniejsze telefony

Miejska Komenda M. O.	63
Stowarzyszenie Ubezpieczalni Społecznej	208
P. C. K.	112
Dworzec Kolejowy	91
Zarząd Miejski	66
P. Z. P. B.	23
Telegraf	213
P. P. R.	5
P. P. S.	143
RKU, Komenda Garnizonu	33
Straż Pożarna	9

Redaktor „Głosu Pabianic” przyjmuje interesantów codziennie od godziny 11 — 12, w redakcji przy ul. Limanowskiego 11, 2 piętro, tel. 4.

Z życia Partii

Dziś, dnia 2 czerwca br. o godz. 17, odbędzie się kolejne posiedzenie Komisji Kontroli Partijnej.

O godz. 18-ej — również dzisiaj — posiedzenie Egzekutywy Miejskiego Komitetu PPR.

Jak obchodzono Dzień Matki

Staraniem PCK, w ostatnich dniach maja, wszystkie koła młodzieżowe PCK w mieście i okolicy urządziły w szkołach lub wynajętych salach uroczyste obchody Dnia Matki. Dnia 27 maja br. przedszkole nr 1 zgromadziło liczne za stępy matek i publiczności na terenie Solarium przy parku Wolności. Mateczki były ogromnie wzruszone, gdy czteroletnie dzieci składały im życzenia i kwiaty.

W sobotę, dnia 29 maja w niektórych szkołach odbyły się wieczorem podobne uroczystości. I tam po występach młodzieży, matki obdarowano kwiatami i laurkami.

W szkole powszechnej nr 11 koło PCK zebrało i przekazało z racji tego święta zł. 500 na dzieci ociemniałe, znajdujące się pod opieką Rodziny Radiowej.

W niedzielę, dnia 30 maja br. o go-

Z Rodziny Radiowej

Zarząd Rodziny Radiowej, Oddział w Pabianicach, za pośrednictwem „Głosu Pabianic” podaje do publicznej wiadomości, że poczynając od dnia 7-go czerwca br. organizuje w każdy poniedziałek specjalne dyżury w celu zbierania składek członkowskich i udzielania informacji.

Dyżury będą się odbywać w godzinach od 19 do 20 w lokalu Banku Ludowego przy ul. Pułaskiego nr 8.

Dawniej dla obcych — dziś dla nas
pracuje fabryka wyrobów chemicznych w Pabianicach

Fabryka Chemiczna w Pabianicach (dawna „Ciba”) była przed wojną własnością szwajcarskich kapitałów, którzy na wszystkie możliwe sposoby omijali bariery celne, narażając w ten sposób Skarb Państwa na poważne straty.

Zyski, zyski i jeszcze raz zyski — oto była naczelną dewizą ówczesnych władców fabryki. Świadczy o tym hale, w których pracują robotnicy, urządzone z jaknajmniejszym nakładem kosztów. Zato gabinet dyrektora, jego pałac, a nawet magazyny urządzone są prawie luksusowo.

Ciekawe, kto wówczas zamawiał kierownicze stanowiska w fabryce: leży przedemną laurka, ofiarowana dyrektorowi fabryki — Szwajcarowi, w dniu jego urodzin. Na laurce widnieje 65 podpisów tych, którzy pracowali na kie-

rowniczych stanowiskach. Pośród tych 65-ciu nazwisk odnajdujemy tylko pięć o polskim brzmieniu. Reszta zaś, to: Mueller, Jenny, Pross, Koenig, Krepman, Schultz i in. Fabryka była formalnie okupowana przez Niemców.

Zakłady te wyrabiają obecnie siarczany sodu do garbowania skór, antychlor do fotografii, kwas mrówkowy dla przemysłu konserwowego i oczywiście gotowe leki.

Fabryka pracuje naogół dobrze. Plan państwowy jest przekraczany z reguły o mniej więcej 20 procent. Plan roczny w ampułkarni został wykonany już na początku maja.

Bardzo dobrze również rozwija się dział fermentacyjny. Ale jego rozwój zależy od rodzaju wyrobów. I tu właśnie trzeba by coś niecoś poprawić. Bo czyż nie jest dziwne, że podczas gdy

apteki odczuwają brak leków, składy dawnej „Ciby” są nimi zawałone. Wśród nich znajdują się nawet specjalnie poszukiwane preparaty.

Zupełnie niezrozumiałe wydaje się m. in. przerwanie produkcji Sulfamidu, który jest przedmiotem spekulacji na czarnym rynku. Fabryka może i chce produkować ten preparat w dowolnych ilościach.

By trudności dystrybucyjne nie hamowały rozwoju fabryki, dyrekcja na własną rękę wyszukuje odbiorców, co bynajmniej nie jest zgodne z zarządzeniami.

Czy można jednak winić dyrektora, który stara się produkować jak najwięcej i znajdować odbiorców. Naszym zdaniem tak. Wóznik jest najzupełniej w porządku. Winowajcy takiego stanu rzeczy należy szukać gdzieś indziej.

Tow. Wóznik informuje nas m. in. o inwestycjach, jakie zamierza przeprowadzić. A więc budowę magazynu, warsztatów mechanicznych i biura konstrukcyjnego. To wszystko będzie mieściło się w jednym nowoczesnym budynku, który stanie na terenie fabryki. W wolniejszych dzięki temu pomieszczeniach urządzi się łaźnia dla robotników, obszerniejszą kuchnię i laboratorium. Inwestycje te pochłoną sumę 60 milionów zł., z czego 36 milionów będzie inwestowane jeszcze w roku bieżącym.

Niezależnie od tego, działy nieorganiczne (antychlor i siarczany sodu) zostaną przeniesione do byłej fabryki materiałów wybuchowych w „Nitracie”. Konieczność tych przenosin uzasadnia się dużym dowozem dla obydwu działów, a fabryka w „Nitracie” posiada dobrze rozbudowaną boczną kolejową.

Tyle o fabryce. Następnym razem napiszemy o ludziach, pracujących w niej obecnie.

Klin.

Ostrzeżenie PCK

Pełnomocnik PCK zwraca się z usilną prośbą do całego społeczeństwa o niedawanie żadnych ofiar zarówno w gotówce jak i w naturze osobom nieupoważnionym. Ostatnio PCK został poinformowany, że kilka dziewcząt nachodzi prywatne mieszkania i zbiera składki na PCK. Należy je zatrzymać i oddać w ręce Milicji.

Przypominamy, że PCK urządzając zbiórki i rozsprzedaż nalepek wydaje odpowiednie legitymacje, którymi obowiązani są legitymować się kwestarze.

M. J.

Pasze treściwe

bez ograniczeń

Wobec zniesienia od 1 maja systemu wydawania bonów na paszę za dostarczone mleko do mleczarni, Ministerstwo Przemysłu i Handlu przekazało Centrali Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich wszystkie pasze treściwe, przeznaczone do żywienia krów mlecznych. Pasze będą rozprowadzane przez mleczarnie, przy czym w okresie letnim każdy dostawca mleka może zamawiać je bez ograniczeń. Na składach znajdują się znaczne ilości makuchów oraz pewne ograniczone ilości otrąb pszenicznych i żytnich, na jesieni i w zimie pasze będą znowu służyły do premiiowania dostaw mleka.

Jak wskazuje Centrala Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich, rolnicy, którzy pragną zabezpieczyć się na zimę, powinni stworzyć sobie zapas makuchów i otrąb już obecnie, korzystając z możliwości wolnego zakupu po dogodnej cenie.

Budujemy Wspólny Dom

Do dnia 29 maja r.b. następujące miejscowości województwa łódzkiego zadeklarowały na budowę wspólnego Domu — poniższe sumy.

MIJSCOWOŚĆ	% czł. objętych akcją deklar.	Ilość bezpart. objętych akcją deklar.	Suma zadeklarowana przez czł. Partii	Suma zadeklarowana przez bezpartyjnych	Ogólna suma zadeklarowana na budowę Wspólnego Domu
Brzeziny	67	78	2.435.810	161.100	2.496.910
Końskie	55	528	1.502.175	219.760	1.721.935
Kutno	30	241	2.461.670	277.100	2.738.770
Łask	30	603	521.560	322.500	844.060
Łęczyca	63	95	1.465.000	50.000	1.515.000
Łowicz	55	70	1.459.390	54.260	1.513.650
Łódź — pow.	33	544	1.543.135	1.071.100	2.614.235
Opoczno	45	—	1.136.700	—	1.136.700
Piotrków — pow.	50	64	928.070	85.140	1.013.210
Radomsko	70	343	1.691.000	138.700	1.829.700
Rawa Mazowiecka	60	80	2.476.850	50.700	2.527.550
Sieradz	33	—	758.240	—	758.240
Skierniewice	45	50	963.240	28.290	991.530
„Wilanów”	73	372	326.990	129.130	456.120
Wieluń	50	26	1.084.840	24.520	1.109.360
Ozorków	75	512	709.690	659.160	1.368.850
Pabianice	65	—	1.866.060	—	1.866.060
Piotrków — miasto	87	165	2.485.720	215.820	2.701.540
Tomaszów	90	106	1.850.100	217.560	2.067.660
Zduńska-Wola	40	137	326.160	69.000	395.160
Zgierz	95	1.140	3.859.650	1.293.900	5.153.550
P. Z. P. B.	70	128	788.090	129.470	917.560
Razem		4.962	32.646.740	5.197.210	37.843.950

Kronika milicyjna

O PIJAKACH

Rakowski Jan, zam. przy ul. Lutomierskiej nabrawszy animuszu po wypiciu większej ilości wódki wjechał rowerem na chodnik, siejąc popłoch wśród przechodniów. Funkcjonariusz MO położył kres jego akrobatycznym wyczynom.

* * *

Fryderyk Stanisław z ul. 20-go Stycznia 63, sądząc, że jeśli on nie śpi, to nikt nie musi spać, krzyczał nocą w niebogłosy na ulicy.

*

Biskupski Karol, wtórował Fryderykowi w innym końcu miasta — też w porze nocnej.

* * *

Do karkołomnego wyczynu doprowadziła wódka Brzezińskiego Leona. Gdy poczuł, że mu „skrzydła wyrastają z ramion” — wyfrunął z pędzącego tramwaju... prosto w objęcia przedstawiciela władzy.

jej kołysanka usypiała nie tylko dziecko, nie tylko pluszowego misia, ale i bajkowe postacie Jasia i Małgosi, królewcy i pająk, krasnoludków, rycerza i Czerwonego Kapturka.

M. J.

PREMIERA W TEATRZE POWSZECHNYM

Dnia 5 czerwca, tj. w sobotę, Teatr Powszechny ulica 11-go listopada 21 wystąpi z premierą dwóch arcydzieł komedii francuskiej: 1) „Mistrz Piotr Pathelin” — spolszczonej kapitałnie przez Adama Polewkę i 2) „Grzegorz Dyndała” — Moliera, w znakomitym przekładzie Boya-Zełńskiego. „Grzegorz Dyndała” ze Stanisławem Łapińskim, Małgorzatą i Pagowskim, w reżyserii Danuty Pietraszkiewicz i „Mistrz Piotr Pathelin” z Kazimierzem Dejmekiem, Rachwałką i Kłosińskim w rolach głównych, w reżyserii Jerzego Merunowicza, w dekoracjach i kostiumach projektu Z. Strzeleckiego — dadzą niewątpliwie publiczności łódzkiej miłą i przyjemną rozrywkę oraz możność ujżenia na scenie tych wspaniałych a rzadko w Polsce granych utworów.

TEATRY

TEATR WOJSKA POLSKIEGO

Dziś, o godz. 18 i 20 występy gościnne Chóru Radzieckiego Płotnikowa. Bilety wykupione na przedstawienie „Otello” na dzień 1.6. ważne będą w dn. 9.6, a na dzień 2.6 — w dn. 5.6.

TEATR POWSZECHNY

Dziś o godz. 19 min. 15 komedia Matuszowskiego i Rojewskiego „GOSPODA POD WESOŁĄ KUKŁKĄ”.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA”

Piotrkowska 243
Dziś i codz. o godz. 19.15 „ROSE-MARIE” romantyczna operetka w 7 obrazach — Otto Herbacha. Udział bierze 60 osób. — Chór — Balet — Orkiestra. Bilety wcześniej do nabycia w Spółdzielni Artystów — Plastyków — Piotrkowska 102, a od godz. 17-ej w kasie teatru. W niedzielę kasa teatru czynna od godz. 11.

TEATR „SYRENA”, Traugutta 1

Dziś i codziennie o godz. 19.30 komedia G. Dregely w opracow. i z piosenkami Jerzego Jurandota „DOBRE SKROJONY FRAK” z gościnnym występem Ireny Horeckiej i Kazimierza Szuberta na czele zespołu „SYRENY”. Kasa czynna od godz. 10 — 13 i od 16-ej, tel. 272-70.

Teatr „OSA” Zachodnia 43, tel. 140-09.

Z powodu przygotowań do otwarcia teatru letniego w ogrodzie i prób generalnych przedstawienie zawieszono.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA ul. Daszyńskiego 34

Dziś i codz. o godz. 19.15 farsa Noela Cowarda „SEANS”. Udział biorą: Hanna Bielicka, Helena Buczyńska, Halina Gluszkówna, Wanda Jakubińska, Michał Melina, Danuta Szafarska i Ludwik Tatarski. Reżyseria Michała Meliny, dekoracje Jana Rybkowskiego. Kasa czynna od 11-ej do 13-ej i od 15-ej, tel. 123-02.

KINA

ADRIA — „Zenobia”, godz. 18.30, 20.30; w niedziel. 16.30.
BAJKA — „Ostatni Etap”, godz. 18, 20.30; w niedziel. 15.30.
BAŁTYK — „Timur i jego drużyna”, godz. 17, 19, 21; w niedziel. 15.
GDYNIA — „Program aktualności Kraj. i Zagr. Nr 14”, godz. 11, 12.30, 13.40, 16.00, 17.20, 18.40, 20, 21.30.
HEL (dla młodzieży) — „Czarodziejskie ziarno”, godz. 16, 18, 20 w niedziel. 14.
MUZA — „Cienie Przyszłości”.
POŁONIA — „Zycie Emila Zoli”, godz. 16, 18.30, 21; w niedziel. 13.30.
PRZEDWIOSNIE — „Mały Detektyw” godz. 18, 20; w niedziel. 16.
ROBOTNIK — „Płomień nowego Orleanu” godz. 17, 19, 21; w niedziel. 15.
ROMA — „Dusze Czarnych”, godz. 18, 20; w niedziel. 16.
REKORD — „Guwernantka”, godz. 18, 20.30; w niedziel. 15.30.
STYLOWY — „Stalowe Serca”, godz. 16.15, 18.15, 20.15; w niedziel. 14.15.
SWIT — „Noc grudniowa”, godz. 18.30, 20.30; w niedziel. 16.30.
TATRY (w ogrodzie) — „Polska” 17, 19, 21; w niedziel. 15, dodatek z wyścigu kolarskiego Warszawa — Praga — Warszawa.
TECZA — „Stalowe Serca” godz. 17, 19, 21; w niedziel. 15.
WISLA — „Casablanca”, godz. 17, 19, 21, dodatek seans o godz. 15; w niedziel. 13.
WŁOKNIARZ — „Zycie Emila Zoli”, godz. 15.30, 18, 20.30; w niedziel. 13.
WOLNOŚĆ — „Timur i jego drużyna” godz. 16, 18, 20; w niedziel. 14.
ZACHETA — „Aleksander Newski” godz. 18, 20.30; w niedziel. 15.30.

W POLSKIM T-WIE CHEMICZNYM

W czwartek dnia 3 czerwca br. w lokalu Audytorium Wydz. Farmaceutycznego U. Ł. przy ul. Lindleya 3, III p. od godz. 18 popoł. odbędzie się posiedzenie naukowe Polskiego T-wa Chemicznego, na którym doc. dr. Irena Chmielewska z Warszawy wygłosi odczyt n. t. „Heparyna — hormon, obniżający krzepliwość krwi”.

D-026141

Ze sportu

To jest Ameryka!

Tam się kończy rasa, gdzie zaczyna... kasa

Kim są Murzyni w sporcie, o tym wie każdy, kto się tym sportem choć w małym stopniu interesuje. Gdyby nie Owens, Metcalfe, Robinson, Woodruff — lekkoatletyka amerykańska i w ogóle sport amerykański nie byłby taką potęgą, jaką jest jeszcze dzisiaj.

Zycie prywatne jednak tych asów biegni czy ringów w „demokratycznych” Stanach Zjednoczonych nie jest różowe. Stosunek panujący tam są podobne do tych, które mamy jeszcze sami żywo w pamięci. Do dzisiaj Murzyn nie śmie wejść nawet na stadion wejściem: „Nur fuer Weisse”.

Ciekawy felieton sportowy na ten temat odnajdujemy w jednym z numerów tygodnika „Świat i Polska” (20) pióra znanego publicysty „Jotera”, który w całości przytaczamy:

Nie chodzi mi tym razem o żadną przenośnię w tym popularnym powiedzeniu, chodzi o autentycznych Murzynów, którzy zrobili swoje i teraz mogą odejść. Mogą stać odchodząc, kiedy skończyła się ich użyteczność dla białych.

Gdzie? — oczywiście w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. I to wszędzie, w całym życiu publicznym. Murzyni byli dobrzy, kiedy bili się w armii amerykańskiej. Murzyni są źli, jeśli chcą wejść do tego samego wagonu tramwajowego, którym jadą biali. Murzyni są dobrzy, jeśli można na nich zarabiać. Murzyni są źli, kiedy sami chcą zarabiać. Kandydat na Prezydenta wolnych Stanów Zjednoczonych, senator Taylor, biały, innych poglądów, zostaje aresztowany, ponieważ chciał wejść na wiec wejściem przeznaczonym „Nur fuer Schwarze”. Słowem pozdrowienia od Adolfa dla Harry'ego.

W sporcie nie inaczej. Murzyn nie śmie wejść do odmiannego wejścia „Nur fuer Weisse”, ale Murzyn w reprezentacji Stanów Zjednoczonych, zdobywający dla Stanów złoty medal olimpijski, zdobywający mistrzostwo świata lub rekord światowy, jest „dobrym Murzynem”, coś takiego jak honorowy aryjczyk — honorowy biały.

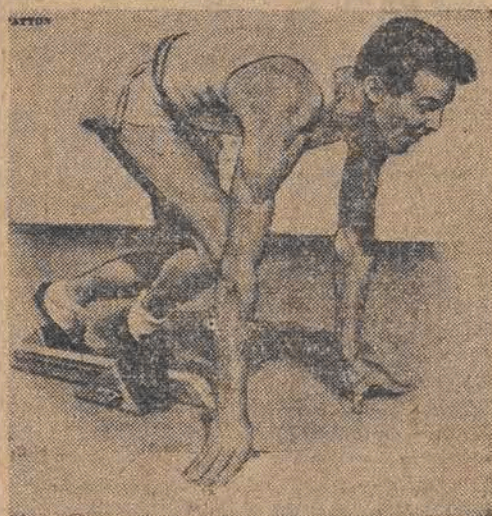
A Murzyni w sporcie amerykańskim grają bardzo, bardzo dużą rolę. Sport amerykański nie zajmowałby tego stanowiska w sporcie światowym, jakie zajmuje, gdyby chciał być konsekwentny w swoim anty-„nagryzmie” i zrezygnować z Murzynów.

Kilka przykładów: Olimpiada 1936 w Berlinie, w hitlerowskim Berlinie, w Berlinie, w którym panuje teoria rasy i w którym panuje rasa panów. Na biegniach olimpijskich wychodzą lekkoatleci. Wśród defilujących w lekkoatletycznej reprezentacji Stanów Zjednoczonych najwyraźniejszą szachownicą. Czarny, biały, czarny, biały. Rozpoczynają się biegi.

Klasyczny sprint: — 100 m. Murzyn Jessie Owens bije wszystkich, jak chce. Murzyn Owens bije rekord olimpijski Murzyna Eddiego Tolana, ustanowiony na poprzedniej Olimpiadzie. Murzyn Owens uzyskuje najlepszy wynik świata: 10,2 sek. W finale tego biegu zwycięża wszystkich białych Owens. Na drugim miejscu: Ralph Metcalfe — o zgrozo! — również amerykański Murzyn.

Drugi sprint: 200 m. Znowu Owens, znowu rekord olimpijski: 20,7. I co śmieszniejsze, drugi także amerykański Murzyn Robinson.

Wydłużony sprint: 400 m. Zwycięzca — amerykański Murzyn — Williams, a za nim dopiero doborowa sławka najświetniejszych białych biegaczy świata.

PATTON — jeden z czarnych asów biegni

Nowy rekord ZSRR w rzucie młotem

LENINGRAD (obsł. wł.) Na stadionie „Dynamo” w Leningradzie odbyły się wielkie zawody lekkoatletyczne z udziałem czołowych zawodników Związku Radzieckiego. W ramach zawodów czołowy młotacz młotem Szechtel' ustanowił w tej konkurencji nowy rekord Związku Radzieckiego wynikiem 55,43 m. W innych konkurencjach osiągnięto cały szereg b. dobrych rezultatów. Jewiew (Leningrad) w rzucie oszczepem osiągnął wynik 64,22 m. a w

konkurencji kobiecej Diałłowa rzuciła oszczepem 45,80 m. W rzucie kulą zwyciężyła mistrzyni Europy Sewriukowa wynikiem 13,98 m. Doskonały wynik skoku o tyczce uzyskał Ozolin (Moskwa) — 4,12 m.

W klasyfikacji zespołowej pierwsze miejsce i nagrodę przechodnią zdobyli, po raz drugi z rzędu, lekkoatleci Moskwy przed zawodnikami Leningradu, Kijowa i Charkowa.

Dzień boksu w Moskwie

Związek Radziecki liczy 40 tysięcy pięściarzy!

MOSKWA. Sport pięściarski w Związku Radzieckim obchodzi w tym roku 50-lecie istnienia. W związku z tym obchodzone w niedzielę b. r. uroczyste „Dzień boksu”. W parady sportowej, która odbyła się w Centralnym Parku Kultury Fizycznej im. Gorkiego w Moskwie, wzięli udział półtora tysiąca czołowych pięściarzy, przybyłych tu ze wszystkich Republik Radzieckich.

W przemówieniach podkreślono, że jeszcze 25 lat temu, w pierwszych mistrzostwach Z. S. R. R. startowało zaledwie ośmiu zawodników, obecnie natomiast sport pięściarski skupia w swych szeregach około 40.000 zarejestrowanych bokserów, a w tegorocznych mistrzostwach indywidualnych uczestniczyło 108 najlepszych pięściarzy radzieckich. Świadczy to, że pięściarstwo stało się wraz z piłką nożną, zapasnictwem i podnoszeniem ciężarów, jedną z najbardziej popularnych dziedzin sportu.

Wieczorem na stadionie „Dynamo” odbyły się spotkania pięściarskie między najlepszymi zawodnikami. Największym zainteresowaniem cieszyły się walki w kategoriach cięższych, które przyniosły następujące wyniki: W wadze średniej mistrz ZSRR Kariste

uległ na punkty młodemu reprezentantowi Moskwy Siličzewowi, zawodnikowi dobremu technicznie i agresywnemu; w wadze półciężkiej znany w Polsce Szecherbakow wygrał już w II rundzie przez nokaut z Czudinowem (Moskwa); w wadze ciężkiej młody zawodnik moskiewski Pierjewo dzielnie stawiał czoła mistrzowi ZSRR — Korolewowi, znanemu z silnego ciosu, i uległ mu jedynie na punkty po 4-rundowej walce.

Na zakończenie odbyło się uroczyste wręczenie mistrzom ZSRR w boksie złotych i srebrnych medalów z okazji jubileuszu.

Średni bieg: 800 m., historia się powtarza. Zwycięzca amerykański Murzyn Woodruff! Tak więc wszystkie biegi od 100 do 800 m. na berlińskiej olimpiadzie zakończyły się najpełniejszym zwycięstwem Murzynów. Gorąca pigułka dla niemieckich i amerykańskich rasoznawców.

Podobnych rozczarowań przeżyli w czasie berlińskiej olimpiady jeszcze więcej. Musieli okłaskiwać amerykańskiego Murzyna Corneliusa Johnsona, który bezkonkurencyjnie zdobył złoty medal olimpijski, bijąc rekord olimpijski w skoku wzwyż osiągając 2,03 m. i jeszcze raz fantastycznego Jessie Owensa, który zwyciężył po raz trzeci, tym razem w skoku w dal, bijąc wszelkie rekordy świata i olimpijskie ekokiem 8 m. 6 cm.

Od czasów olimpiady berlińskiej w 1936 roku upłynęło dużo wody i jeszcze więcej krwi. Jak wiadomo, Murzyni, mimo, iż mają czarną skórę, mają krew tak samo czerwoną jak biali. Murzyńska krew płynęła na polach bitewnych Afryki i Europy w obronie ideałów demokracji, w obronie ideałów oceny wartości człowieka bez względu na jego kolor skóry. W Europie i Afryce Murzyni bili niemiecką rasę panów tak samo, jak bili na olimpiadzie berlińskiej w 1936 roku niemieckich lekkoatletów.

Zbliża się po dwunastoletniej przerwie pierwsza powojenna letnia olimpiada, tym razem w Londynie. Stany Zjednoczone wystawią znowu swoją reprezentację. Niemcy nie są dopuszczeni do igrzysk olimpijskich. Niewiele zmieniło się w reprezentacji Stanów Zjednoczonych. Wprawdzie Murzyni Owens, Metcalfe, Robinson, Woodruff, Tolan, Williams zastarli się już i nie wchodzi w rachubę przy ustawianiu reprezentacji, ale na ich miejsce przyszli inni. W przeddzień olimpiady Murzyn Harrison Dillard przebiegł 120 jardów przez płotki w czasie 13,6 sek. bijąc rekord świata. Inny Murzyn Charles Fonville uzyskał w rzucie kulą najfantastyczniejszy wynik 17 m. 68 cm., bijąc już nie tylko światowy rekord, ale również teoretyczne przewidywanie możliwości osiągnięcia takiego wyniku przez człowieka. Na 400 m. Murzyn Dave Bolen jest obecnie najlepszym biegaczem Ameryki na tym dystansie, a Charles Parker kontynuując tradycję Owensa i Tolana w klasycznym sprincie, należy do najlepszych zawodników. Znaną historią jest, że w boksie zawodowym, tym najbardziej widowiskowym i najpopularniejszym sporcie w Ameryce, przysięgającym milionowe zyski rozmaitym managerom i kręcącym się wokół zawodników businessmanom, od wielu lat palną pierwszeństwą dzierży mistrz świata wszech wag, niepokonany Murzyn Joe Louis.

Widzimy więc, że kończy się tam rasa, gdzie zaczyna się kasa. I kończy się tam rasa, gdzie zaczyna się klasa, prawdziwa klasa zawodnicza sportowców.

Murzyni w sporcie amerykańskim „robią swoje”. Ale Murzyni w sporcie i w życiu amerykańskim coraz częściej „nie chcą odejść”. O tym, że nie powinni odejść, jest przeświadczenie obojdem demokracji całego świata. O to, ażeby nie odeszli, walczy świat postępu również w Ameryce.

Nowe terminy ligowe

w związku z meczem międzypaństwowym Polska — Dan a

Warszawa. Na posiedzeniu Zarządu P. Z. P. N.-u postanowiono zmienić terminarz rozgrywek piłkarskich w związku z przygotowaniem do meczu międzypaństwowego Polska — Dan a. Zmiany dotyczą spotkań ligowych, przewidzianych na dzień 20 czerwca b. r. Wyznaczone na ten dzień mecze: „Polonia” (Warszawa) — „Ruch” i AKS — „Polonia” (Bytom) odbędą się dnia 17 czerwca. Trzy dalsze spotkania: „Cracovia” — ŁKS, ZKK (Poznań) — „Legia” oraz „Widzew” — „Tarnovia” przełożone zostały na dzień 19 czerwca b. r. Dwa dalsze spotkania „Wisła” — „Warta” i „Rymer” — „Garbarnia” odbędą się zgodnie z poprzednim terminem — 20 czerwca.

Zawodnicy „Ruchu”, przewidziani do reprezentacji Polski, bezpośrednio po meczu w Warszawie zostaną w stolicy, do wyjazdu do Danii. Wszyscy inni piłkarze wchodzący w skład reprezentacji przybędą do Warszawy po rozegra

niu spotkań ligowych.

Jednocześnie zebranie Zarządu PZPN uchwaliło, że zawodnicy śląscy, wchodzący w skład drużyny reprezentacyjnej, będą mogli rozegrać tylko jedno spotkanie z dwóch meczy Śląsk — Praga, które odbędą się dnia 12 czerwca w Chorzowie i 13 czerwca w Zabrzu.

Dzisiaj idziemy na szczytniaki

W dniu dzisiejszym, t. j. w środę dnia 2 czerwca przewidziane są następujące spotkania o mistrzostwo kl. A w szczytniaku:

Konkurencja żeńska: boisko ŁKS godz. 17 ŁKS — HKS boisko Zjednoczonych godz. 18-19 Zjednoczone — Zryw.

Konkurencja męska: boisko Zjednoczonych godz. 19: Zjednoczone — Resursa boisko Zryw godz. 18: Zryw — TUR, boisko ŁKS-u godz. 19: ŁKS — HKS

Z życia KS Odzież

Uwaga motocykliści i kolarze

Związkowy Klub Sportowy „Odzież” oświadcza, że organizuje sekcja Motocyklowa pod kierunkiem ob. Tomalaka Rajmunda.

Zapisy przyjmuje sekretariat Klubu przy ul. Więckowskiego Nr 28 w piątki od 19-ej do 21-szej.

Poza tym podaje się do wiadomości, że Sekcja Kolarska ZKS „Odzież” urządza w miesiącu czerwcu propagandę kolarstwa turystycznego jak i wysiłkowego dla wszystkich nowozapisanych członków wyżej wymienionej Sekcji, nadmieniamy jednocześnie, iż zapisy są bezpłatne.

Sekretariat czynny jest w piątki od godz. 19-ej do 21-szej przy ul. Więckowskiego 28.

WIECZÓR AUTORSKI

W klubie Pickwicka (Traugutta 6, I p., wejście przez hotel), w środę, dnia 2 czerwca o godz. 20 — Paweł Hertz urządza wieczór autorów („Z książki o Juliuszu Słowackim”).